

Handläggare: Jens Dahlsköld
Telefon: 08-508 28875

Till
Miljö- och hälsoskyddsnamnden
2012-11-20 p. 9

Mot det hållbara samhället - resurseffektiv avfallshantering (SOU 2012:56)

- Remiss från Kommunstyrelsen, dnr 001-1400/2012

Förvaltningens förslag till beslut

1. Miljö- och hälsoskyddsnamnden föreslås godkänna och överlämna detta tjänsteutlåtande som svar på kommunstyrelsens remiss.
2. Justera beslutet omedelbart

Gunnar Söderholm

Pia Winbladh-Högfors

Sammanfattning

Kommunstyrelsen har remitterat Avfallsutredningens betänkande ”Mot det hållbara samhället – resurseffektiv avfallshantering” till miljö- och hälsoskyddsnamnden för yttrande. Utredningen föreslår en rad förändringar på systemnivå. De huvudsakliga förslagen som påverkar nämnden är:

På förhand godkända insamlingssystem

Förslaget innebär att producenter måste ansluta sig till ett på förhand godkänt insamlingssystem för att uppfylla producentansvaret. Insamlingssystemet ska godkännas av en central myndighet och förenas med villkor.

Förvaltningen tillstyrker förslaget.

Kommunerna tar över insamlingen av förpackningar och tidningar från producenterna, samt måste erbjuda boende möjlighet till utsortering

Förslaget innebär att ansvaret för insamling av förpackningar och tidningar flyttas från producenterna till kommunerna. Kommunerna ska se till att alla boende får möjlighet att sortera ut förpackningar och tidningar, och transportera dessa till en insamlingsplats som producenterna iordningställt.

Förvaltningen tillstyrker förslaget

Kommunerna måste erbjuda boende separat utsortering av matavfall

Förslaget innehåller en ny paragraf i avfallsförordningen som innebär att kommunerna blir skyldiga att erbjuda matavfallsinsamling till alla som ger upphov till hushållsavfall. Kravet gäller i den mån det inte kan anses orimligt.

Förvaltningen tillstyrker förslaget.

Kommunernas monopol för insamling av grovavfall slopas

Förslaget innebär att skrymmande hushållsavfall, tidigare kallat grovavfall, samt annat hushållsavfall som inte är brännbart, får samlas in av den som godkänts av den myndighet som regeringen bestämmer.

Förvaltningen avstyrker förslaget.

Möjlighet för kommuner att föreskriva om utrymme till avfallshantering

Förslaget innebär att kommunen får meddela föreskrifter om att fastighetsinnehavare ska avsätta och utrusta utrymmen för avfallshantering. Därmed avses utrymme för sortering av avfall

Förvaltningen tillstyrker delvis förslaget.

Kommunerna ska bara ansvara för avfall från boende

Förslaget innebär att kommunen bara ansvarar för hushållsavfall från boende. Nuvarande definition av hushållsavfall innefattar även avfall från verksamheter som liknar hushållens avfall.

Förvaltningen tillstyrker i huvudsak förslaget.

Verksamheter måste sortera ut matavfall separat

Förslaget innebär att verksamheter som ger upphov till matavfall måste sortera ut detta separat. Det presenteras också ett alternativt förslag som innebär att kommunerna får ansvar för matavfall och blandat avfall från vissa utpekade verksamheter.

Förvaltningen tillstyrker i huvudsak förslaget.

Tillsyn över producentansvaret för förpackningar och tidningar flyttas från kommunerna till nationell myndighet

Enligt nuvarande ordning har kommunerna haft uppdraget att kontrollera att alla producenter som agerar i kommunen säkerställer att förpackningarna dels produceras så effektivt som möjligt, och dels samlas in för återvinning. Enligt både Naturvårdsverket och utredaren har det varit en svår uppgift. Förvaltningen instämmer. Den tillsyn som genomförts i Stockholm har begränsats till återvinningsstationerna, återvinningscentraler, med avseende på nedskräpning och buller. Däremot har tillsyn över själva producentansvaret bedrivits i mycket liten omfattning.

Förvaltningen avstyrker förslaget i vissa delar.

Införande av en effektiv målstruktur och uppföljning

Förslaget innebär att den nationella avfallsplanen integreras med det avfallsförebyggande programmet för Sverige. Regeringen ska besluta om planen för en fyraårsperiod. Planen ska sedan följas upp vart fjärde år för att kontrollera om de antagna målen uppnåtts och hur pass effektiva eventuella införda styrmedel har fungerat.

Förvaltningen tillstyrker förslaget.

Tillsynsansvaret för vissa anmälnings- och tillståndspliktiga verksamheter enligt avfallsförordningen flyttas från kommunerna till länsstyrelsen

Förslaget innebär att tillsynsansvaret över verksamheter som transporterar, yrkesmässigt samlar in, eller handlar med avfall flyttas från kommunerna till länsstyrelserna.

Förvaltningen avstyrker i huvudsak förslaget.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har remitterat Avfallsutredningens betänkande ”Mot det hållbara samhället – resurseffektiv avfallshantering” till miljö- och hälsoskyddsnämnden för yttrande. Remisstiden sträcker sig till den 16 november 2012.

Remissen i sin helhet finns på:

<http://www.regeringen.se/sb/d/15774/a/197628>

Bilagan till detta tjänsteutlåtande är utredningens sammanfattning av betänkandet.

Avfallsutredningen ska enligt direktivet göra en allmän översyn av avfallsområdet. Översynen ska främst omfatta utformningen och ansvaret för insamling och omhändertagande av hushållens avfall men även ansvaret för verksamheters avfall, särskilt avseende hushållsavfall, förpackningar och returpapper ingår i uppdraget. Översynen ska ta sin utgångspunkt i att avfallshanteringen ska ske på ett resurseffektivt och miljömässigt sätt. Miljödepartementet har sammanställt utredningen i ett betänkande och lämnar förslag på nya bestämmelser för avfallshantering i Sverige.

Förslagen i betänkandet

Siffrorna inom parentes motsvarar kapitelindelningen i betänkandet.

Förslag rörande resurseffektiva kretslopp (4)

- *Avfallshierarkin (4.2)*
- *Förebyggande av avfall (4.3)*
- *Förberedelse för återanvändning (4.4)*
- *Materialåtervinning (4.5)*
- *Annan återvinning (4.6)*

Förslag rörande hushållens avfall (5)

- *Förhandsgodkända insamlingssystem, FGI (5.2)*
- *Förslag till ny ordning: Kommunalt insamlingsansvar (5.3)*
- *Förhandsgodkänd systemadministratör (5.3.6)*
- *Alternativförslag: Producenternas ansvar för insamling av förpacknings- och tidningsavfall kvarstår, kompletterat med FGI (5.4)*
- *Insamling av matavfall (5.5)*
- *Insamling av grovavfall (5.6)*
- *Bemyndigande för kommunen att meddela föreskrifter om utrymmen för avfallshantering (5.7)*

Förslag rörande verksamheters avfall (6)

- *En tydligare ansvarsfördelning mellan kommuner och verksamhetsutövare (6.2)*
- *Alternativ handlingsväg (6.2.5)*
- *Verksamheternas ansvar för insamling av förpackningsavfall och returpapper (6.3)*

Förslag rörande utformning av förpackningar och förebyggande av förpackningsavfall (7)

- *Bedömning avseende förpackningars påverkan på miljön (7.2)*
- *Skärpt tillsyn (7.3)*

Förslag rörande en samlad och effektiv målstruktur, uppföljning och tillsyn (8)

- *En samlad målstruktur (8.2)*
- *En effektiv uppföljning (8.3)*
- *En effektiv tillsyn (8.4)*

Förvaltningens synpunkter och förslag

Övergripande synpunkter

I tjänsteutlåtande kommenteras konsekvenserna för miljö- och hälsoskyddsnämndens verksamhet om förslagen i betänkandet realiserar. Förslag som ligger utanför nämndens verksamhetsområde lämnas utan kommentarer.

I utredningen redovisas en grundläggande analys som ligger till grund för de förändringar som föreslås. Förvaltningen anser att analysen i allt väsentligt är relevant och träffsäker. Det handlar om att se avfall som en resurs, något som måste tas till vara på ett hållbart sätt. I avfall finns mängder med ändliga resurser som behöver komma in i ett kretslopp – inte som idag förbrukas. Sveriges miljömål är högt ställda. Regelverket inom avfallsområdet måste bidra till att målen kan nås, alltså styra mot måluppfyllelse.

Förvaltningen har hittills inte bedrivit någon nämnvärd tillsyn med syfte att förebygga uppkomsten av avfall. Den rättsliga grunden för en sådan tillsyn av hushållningsreglerna i nuvarande miljöbalk är tveksam eftersom den nuvarande bestämmelsen endast föreskriver att alla som bedriver verksamhet skall utnyttja möjligheterna till återanvändning och återvinning. Därför är det bra att betänkandet innehåller förslag som gör det möjligt att bedriva tillsyn för att minska även uppkomsten av avfall.

Även den så kallade avfallshierarkin skrivs enligt förslaget in i 15 kap, 1 § miljöbalken. Detta innebär att avfallsminimering och återbruk ska ske i första hand innan en produkt slutligen blir avfall.

Utredaren noterar att den operativa tillsynen hos kommunerna kommer att behöva intensifieras. Förvaltningen kommer fram till samma slutsats. Miljö- och hälsoskyddsnämndens taxa för tillsyn medger att timavgift tas ut för tillsyn enligt

15 kap miljöbalken och därtill hörande förordningar. Den utökade tillsynen ska således finansieras av verksamheterna själva. Inledningsvis kan dock kommunen behöva extra resurser för att kartlägga tillsynsbehovet och göra relevanta prioriteringar.

Förslagen

På förhand godkända insamlingssystem (5.2)

Förslaget innebär att producenter måste ansluta sig till ett på förhand godkänt insamlingssystem för att uppfylla producentansvaret. Insamlingssystemet ska godkännas av en central myndighet och förenas med villkor.

Utredaren föreslår att MSA (miljösanktionsavgift) ska påföras den som bryter mot villkor i godkännandet. Typiskt sett, kan MSA påföras när statistik, rapporter m.m. inte levereras i tid. Den som bryter mot mer godtyckliga villkor som handlar om att systemet ska vara lättillgängligt, generera rena fraktioner och så vidare, kan enligt förvaltningen inte påföras MSA.

Förvaltningen anser att förslaget i övrigt är bra och har inga invändningar i övrigt.

Kommunerna tar över insamlingen av förpackningar och tidningar från producenterna, samt måste erbjuda boende möjlighet till utsortering (5.3)

Förslaget innebär att ansvaret för insamling av förpackningar och tidningar flyttas från producenterna till kommunerna. Kommunerna ska se till att alla boende får möjlighet att sortera ut förpackningar och tidningar, och transportera dessa till en insamlingsplats som producenterna iordningställt.

Därutöver föreslås kommunerna få en utökad rapporteringsskyldighet för insamlade mängder från hushåll. Tidigare har hushållsfraktionerna blandats med verksamhetsfraktioner. Det har egentligen inte funnits tillräckliga incitament för att förbättra insamlingen från hushåll.

Förvaltningen anser att förslagen är bra och har inga invändningar i övrigt.

Däremot saknar förvaltningen förslag om hur finansieringen skall ske i fortsättningen. Enligt förvaltningens mening är det en betydande brist i nuvarande system att ambitiösa fastighetsägare, som har anordnat fastighetsnära insamling av tidningar och förpackningar inte har kunnat få någon del av de förpackningsavgifter som konsumenterna betalar. Det har inneburit att de boende i sådana

fastigheter i praktiken har betalat två gånger för omhändertagandet av det utsorterade avfallet. Dels vid inköp av varan, dels genom hyran eller avgiften till bostadsrättsföreningen.

Förpackningsavgifterna måste hanteras av ett oberoende organ och fördelas till kommunerna när dessa tar över ansvaret för tidnings- och förpackningsinsamlingen. De utdelade resurserna skall inte bara täcka kommunens egna kostnader för insamlingen utan det måste också göras både ekonomiskt och rättsligt möjligt för kommunen att lämna bidrag till fastighetsägare som ordnar insamling av tidningar och förpackningar.

Kommunerna måste erbjuda boende separat utsortering av matavfall (5.5)

Förslaget innehåller en ny bestämmelse 14 § avfallsförordningen, som innebär att kommunerna blir skyldiga att erbjuda matavfallsinsamling till alla som ger upphov till hushållsavfall. Kravet gäller i den mån det inte kan anses orimligt. I kommentarerna nämns att möjligheten för en kommun att beviljas undantag ska tillämpas restriktivt.

För förvaltningen innebär detta att tillsyn kommer bedrivas mot kommunens renhållare, dvs. trafikkontoret. Det uppdraget finns redan idag, men får en ny innebörd i och med förslaget. I praktiken kan det innebära att förvaltningens tillsyn för att säkerställa utsortering av matavfall från hushåll kan riktas mot flera olika parter. Dels har som nämnts kommunen en skyldighet att ordna system för insamling, dels kan fastighetsinnehavarna bli skyldiga att anordna utrymmen för sortering.

Ett sådant system kommer också att kräva stora informationsinsatser mot hushållen, vilket i Stockholm i första hand torde bli en fråga för trafikkontoret.

Förvaltningen vill påpeka att det i förslaget till 14a § avfallsförordningen står att kommunen ska erbjuda *ett* system för matavfallsinsamling. Det vore tydligare om ordet ”ett” togs bort, eftersom det givetvis kan behövas flera olika system inom kommunerna.

Kommunernas monopol för insamling av grovavfall slopas (5.6)

Förslaget innebär att skrymmande hushållsavfall, tidigare kallat grovavfall, samt annat hushållsavfall som inte är brännbart, får samlas in av den som godkänts av den myndighet som regeringen bestämmer.

Förändringen från kommunalt monopol till fri marknad ska leda till ett mer resurseffektivt omhändertagande av grovavfall. Tanken är att godkända aktörer ska kunna erbjuda återbruk och återvinning av skrymmande avfall som möbler, leksaker med mera på ett bättre sätt än vad kommunerna gör idag. Det ska alltså bli lättare för hushållen att lämna ifrån sig både avfall och produkter för återbruk genom att anlita en och samma aktör.

Det är bra att utredaren diskuterar definitionen av avfall, i den meningen att innehavaren har ett kvittblivningssyfte eller inte. Regelverket får inte stå i vägen för medborgare som vill lämna produkter till återbruk, och samtidigt bli kvitt avfall inklusive uttjänta produkter. Förvaltningen bedömer att de nya bestämmelserna leder till en mer resurseffektiv grovavfallshantering utan att de inblandade riskerar att befinna sig i en juridisk gråzon.

I detta sammanhang bör det påtalas att betänkandet saknar förslag om bättre insamling av elavfall. Så som betänkandet förstås kommer nuvarande ordning för elavfall att bestå, medan stora förändringar sker för förpackningar, tidningar och grovavfall. Om godkända aktörer ska hämta grovavfall och icke brännbart avfall från hushåll, kommer det även vara rationellt att hämta elavfall samtidigt. Men med dagens regelverk måste transportören vara kopplad till Elkretsen, eftersom elavfall omfattas av producentansvar. Det behöver därför utredas om elavfall ska hämtas av kommunen, likt förpackningar och tidningar, eller av godkända aktörer för grovavfall.

Det gäller särskilt som elavfall kommer att uppstå i större mängder och olika former av elektronikprodukter kommer i allt högre utsträckning att integreras i olika varor. Det finns därför skäl att säkerställa att grovavfallsinsamling och insamling av elprodukter kan samordnas.

Förslaget om att göra det möjligt för fastighetsägare att fritt välja bland godkända entreprenörer är från en utgångspunkt vällovligt, innebär dock betydande nackdelar. Det kommunala omhändertagandet upphör och därmed minskar kontrollen och möjligheter till samordning. Tillhandahållandet av återvinningscentraler riskerar minska. Kostnaderna för att omhänderta grovavfallet kan bli sådana att dumpningen av avfall ökar. Förvaltningen avstyrker därför utredningens förslag i den delen.

Möjlighet för kommuner att föreskriva om utrymme till avfallshantering (5.7)

Förslaget innebär att kommunen får meddela föreskrifter om att fastighetsinnehavare ska avsätta och utrusta utrymmen för avfallshantering. Härmed förstås att

fastighetsägare skall kunna få en skyldighet att anordna sortering av avfall inom den egna fastigheten. Syftet är att möjliggöra ökad utsortering av återvinningsbara avfallsflöden. För förvaltningen innebär detta, om kommunfullmäktige väljer att meddela föreskrifter om avfallsutrymmens utformning, att tillsynsbehovet kan öka. Problem uppstår när fastighetsinnehavare inte har plats för det system kommunen valt att införa, t.ex. fastighetsnära insamling. Det kan behövas omfattande ombyggnationer i befintliga hus, något som givetvis innebär stora kostnader och inkomstbortfall från lokalhyror. Svåra rimlighetsavvägningar kan uppstå och det kan innebära att många dispenser behöver medges, särskilt i innerstaden. Förvaltningen vill betona att möjligheterna för Miljö- och hälsoskyddsnämnden att meddela dispens måste regleras.

För att undvika onödigt omständliga och administrativt betungande förfaranden föreslår förvaltningen istället för en generell föreskrift för alla fastighetsägare att anordna fastighetsnära sortering av avfall, att kommunfullmäktige kan besluta att tillsynsmyndigheten i det enskilda fallet får besluta att en fastighetsinnehavare måste avsätta och utrusta utrymmen för avfallshantering i de fall där det kan anses rimligt efter en sedvanlig avvägning enligt proportionalitetsprincipen.

Kommunerna ska bara ansvara för avfall från boende (6.2)

Förslaget innebär att kommunen bara ansvarar för hushållsavfall från bostäder. Nuvarande definition av hushållsavfall innefattar även avfall från verksamheter som liknar hushållens avfall.

Förvaltningen välkomnar att en tydlig gränsdragning görs avseende definitionen av hushållsavfall och därmed det avfall som kommunen har monopol på att samla in. Det är av dock viktigt för tillsynen att definitionen lämnar så lite utrymme som möjligt för egna tolkningar. Förslaget i betänkandet innebär att hushållsavfall avser avfall som kommer från bostäder. I praktiken kan det ändå bli svårigheter att klassificera avfallet. Särskilt svårt blir det verksamheter som har inslag av såväl boende som verksamhet, t ex kök i servicehus eller gruppboende.

I betänkandet bör det förtydligas än mer vad som menas med avfall från bostäder. Utöver detta vill förvaltningen påpeka att i städer är det vanligt att verksamheter delar abonnemang för hushållsavfall med bostäder i samma hus. Hämtning av verksamheters hushållsavfall ingår i hyran. Det mest rationella är att den ordningen tillåts fortsätta. Men då uppstår frågan med det nya förslaget om kommunen ens får befatta sig med verksamhetsavfall - av konkurrensskäl eller annat. Och tvärt om så får inte andra än kommunen befatta sig med avfall från

bostäder. Så vem får då hämta det blandade avfallet? Här behövs ett klagörande från regeringen.

Förslaget innebär dessutom att verksamheter själva ansvarar för att avfallet tas omhand enligt avfallshierarkin, samtidigt som det inte får uppstå olägenheter till omgivningen när avfallet förvaras hos verksamheten. För att detta ska löpa friktionsfritt i en stad som Stockholm bedömer förvaltningen, i motsats till utredaren, att tillsynsbehovet kommer att öka jämfört med idag. Det handlar om ökad risk för olägenheter eftersom verksamheter inte längre behöver följa kommunens tvingande hämtintervall, ökad risk för fler transporter på grund av frival, samt risk för att avfallet inte hanteras i enlighet med hierarkin. Tillsyn behöver då riktas mot avfallsinnehavaren (verksamhetsutövaren), fastighetsinnehavaren, den som transporterar bort avfallet, samt till den som tar emot, mellanlagrar och omhändertar avfallet. Kommunen förväntas sköta tillsynen, förutom mot anmälnings- och tillståndspliktiga verksamheter enligt 36, 42, 46, 47 §§ avfallsförordningen (i huvudsak avfallstransportörer), där länsstyrelsen föreslås bli tillsynsmyndighet. Det är i det sammanhanget viktigt att betona att kommunen har möjlighet att utöva tillsyn jämväl mot transportörer för att säkerställa att hela kedjan från verksamhetsutövare till omhändertagande av avfallet följs på ett hållbart sätt.

Verksamheter måste sortera ut matavfall separat (6.2)

Förslaget innebär att verksamheter som ger upphov till matavfall måste sortera ut detta separat. Det presenteras också ett alternativt förslag som innebär att kommunerna får ansvar för matavfall och blandat avfall från vissa utpekade verksamheter.

Förvaltningen förespråkar huvudförslaget där verksamheter tar ansvar för allt uppkommet avfall inom sin verksamhet. Det förenklar tillsynen och ger verksamheter möjlighet att samordna bortforslandet av sitt eget uppkomna avfall. En vinst med det skulle kunna bli färre transporter.

Utredaren föreslår att det skrivs in i en ny 14 a § avfallsförordningen att verksamheter ska sortera ut matavfall från annat avfall, om det inte kan anses orimligt. I tredje stycket anges att kravet på utsortering i första och andra stycket gäller i den utsträckning det utifrån ett samhällsekonomiskt eller insamlings-tekniskt perspektiv inte kan anses orimligt att uppfylla det kravet. Det bör i detta stycke tydliggöras om lagstiftaren menar ett undantag från kravet att erbjuda möjlighet till utsortering eller om kravet avser utsortering.

Förslaget underlättar avsevärt för tillsynen jämfört med endast en allmän bestämmelse om att alla ska följa avfallshierarkin. Men tillämpningen mot verksamheter kan bli problematisk om avvägningen inte skall ske enligt de gängse reglerna i 2 kap 7 § miljöbalken utan mot en tänkt samhällsekonomisk kostnad, som är svår att beräkna och dessutom lägger en börda på den enskilde verksamhetsutövaren att trots höga kostnader för denne ändå tvingas sortera ut avfall i den mån en allmän samhällsekonomisk analys skulle visa att det totalt sett vore lönsamt om verksamhetsutövaren sorterade sitt matavfall. Det är ingen enkel analys som skall göras i sådana fall.

Det utsorterade matavfallet ska sedan hanteras enligt hierarkin, vilket innebär att det dels ska energiutvinnas genom rötning till biogas, och dels materialåtervinnas genom att använda rötresten som gödsel. Därför får matavfallet inte innehålla skadliga ämnen. Inte heller får matavfallet samrötas med avloppsslam eftersom rötresten då förlorar förmågan att gödsla grödor. Förvaltningen förutspår ett utökad tillsynsbehov för att säkerställa att matavfallet från verksamheter hanteras på bästa möjliga sätt för miljön.

Tillsyn över producentansvaret för förpackningar och tidningar flyttas från kommunerna till nationell myndighet (7.3)

Enligt nuvarande ordning har kommunerna haft uppdraget att kontrollera att alla producenter som agerar i kommunen säkerställer att förpackningarna dels produceras så effektivt som möjligt, och dels samlas in för återvinning. Enligt både Naturvårdsverket och utredaren har det varit en svår uppgift. Förvaltningen instämmer. Den tillsyn som genomförts i Stockholm har begränsats till återvinningsstationerna, med avseende på nedskräpning och buller.

Att flytta tillsynen till en nationell tillsynsmyndighet skulle kunna skapa förutsättningar för en effektivare tillsyn vad gäller producenter, deras förpackningar och insamlingssystemet som helhet. Men förslaget, så som det kan förstås i förslaget till ändring av 25 a § miljötillsynsförordningen, innebär att tillsynen över *alla* bestämmelser i förordningen om producentansvar för förpackningar och tidningar, flyttas till en nationell myndighet. Det vill förvaltningen bestämt avråda ifrån. Den operativa tillsynen på lokal nivå sköts bäst av kommunerna, eftersom de ändå kontrollerar företag enligt bland annat 15 kap miljöbalken. Som exempel kan nämnas 23 § i föreslagen förordning, där det står att verksamheter som ger upphov till förpackningsavfall ska sortera ut detta och se till att de tas omhand enligt hierarkin. Liknande bestämmelser finns i dagens regelverk, med kommunal tillsyn. Sådan tillsyn har förvaltningen bedrivit sedan ett par år tillbaka. Kommunen borde även ges tillsynsansvaret för 18 § där

det stadgas att kommunen måste ge boende möjlighet att sortera ut förpackningar och tidningar. Anledningen är att det måste göras bedömningar i varje enskilt fall. För att undvika jävssituationer måste utövaransvaret och tillsynsansvaret fördelas över två olika kommunala nämnder. Förvaltningen föreslår att i 25 a § miljö-tillsynsförordningen, ändras så att det står den *eller de myndigheter* som regeringen bestämmer. På så vis kan regeringen dela upp tillsynsansvaret i förordningen om producentansvar för förpackningar och tidningar på både en central myndighet och på kommunerna.

Införande av en effektiv målstruktur och uppföljning (8.2), (8.3)

Förslaget innebär att den nationella avfallsplanen integreras med det avfallsförebyggande programmet för Sverige. Regeringen ska besluta om planen för en fyraårsperiod. Planen ska sedan följas upp vart fjärde år för att kontrollera om de antagna målen uppnåtts och hur pass effektivt eventuella införda styrmedel har fungerat.

Förvaltningen instämmer i analysen att Sveriges mål för avfall, varit svåra att överblicka. Det är bra för tillsynen att målen beslutas av regeringen och får en tydligare legal status. Det är samtidigt viktigt att den nationella avfallsplanen med tillhörande mål ges en lokal förankring. Förvaltningen vill därför betona vikten av att regionala och lokala planer tas fram och är baserade på den nationella planen. Utredaren menar att den centrala myndigheten bör använda sin föreskriftsrätt så att regionala och lokala planer innehåller de uppgifter som behövs enligt den nationella planen.

Tillsynsansvaret för anmälnings- och tillståndspliktiga verksamheter enligt 36, 42, 46, 47 §§ avfallsförordningen flyttas från kommunerna till länsstyrelsen (8.4)

Förslaget innebär att tillsynsansvaret över verksamheter som transporterar, yrkesmässigt samlar in, eller handlar med avfall flyttas från kommunerna till länsstyrelserna.

För Stockholm vore det bäst att tillsynsansvaret ligger kvar på kommunen. Skälen är flera. Den geografiska närheten tillsammans med samordningsfördelar med annan tillsyn inom transportområdet leder till tätare kontakt med verksamheterna. Dessutom finns det fördelar med att kommunen bibehåller ett sammanhållet ansvar för tillsynen inom avfallsområdet. Ett delat ansvar kan innebära att vissa

verksamheter hamnar mellan stolarna. Det är viktigt att kommunen kan ha kontroll och följa hela avfallskedjan.

Slut

Bilagor

1. Sammanfattning av betänkandet Mot det hållbara samhället - resurseffektiv avfallshantering (SOU 2012:56)

Remissen i sin helhet består av 283 sidor och finns på:

<http://www.regeringen.se/sb/d/15774/a/197628>